

מראה מקומות לשיעור של רב שכטר שליט"א למסכת שבת

מאתמול - עבר ואפה

ב"י תקגא: בשם הריב"ש ורשב"א שמקילים באפה אפי' יו"ט לחול משכנות יעקב ס' קמז מחמיר בזה

דיני החזרה

גמ' לח. - לח: עד ועד בכלל

תוס' לח: ד"ה פינה

ר"ן דפי הרי"ף יז: ד"ה ומיהו

רמ"א ס' רנגב: החמיר נגד הר"ן

מה דין תנור דידן

לח: משנה של תנור

רמ"א ס' רנגב: בתנור דידן ככירה שלנו

מג"א שם

מעשה באנשי טבריה

מש' וגמ' בסוף לח: - לט: בראש העמוד

תוס' ד"ה מעשה מח' בהבנת הסוגיא

משכנות יעקב

קמז) **שאלה** אם עבר ואפה מיו"ט לחול או לחבירו מה דינו :

תשובה הנה המחבר צ"ע ס"י תק"ג ס"י א' הביא ד' רבני קלוניא להחיר בזה. וכן כתב בב"י בשם הריב"ש והרשב"א עיי"ש אבל באמת למעין בדברי רבני קלוניא שהביא בב"י שהחירו בשוגג כמו בשבת וכר"י משמע להדיא דמזיד אסור ור' יואל זר"א אסרו אף בשוגג וכן מהר"ם החיר בשוגג מדתנן המצשל בשבת כו' משמע להדיא דמזיד אסור. ואם שמד' הרשב"א והריב"ש

נראה שאין חילוק בין עבר ואפה מיו"ט לחול או לחבירו בין מיו"ט לשבת דש"י דמזיד ואסור צמער"ס הלא מד' רבני קלוניא משמע בהדיא דאסור צמזיד וצ"ע דעבר ואפה מהו קאי דווקא מיו"ט לשבת בלא עירוב דמדאורייתא לורכי שבת נעשין ציו"ע וגם לכתחילה התירו לו כדי חיי' כשלא עירב כמ"ש ס"י תקכ"ט נכן גם בעבר מיבעי' לן ומשום כבוד שבת שא"א לו אבל מיו"ט לחבירו או לחול לא הקינו כלל ודינו ממש כמצשל בשבת. וכן משמע צרש"י שם בסוגיא דעבר ואפה דווקא מיו"ט לשבת משום שלא ישחכה דין עירוב הצשילין וכ"כ הרא"ש להדיא דמסתבר דמשום כבוד שבת אין לקנסו' וגם מהרמב"ם נראה צרור שדעתו כן ממה שכי' המצשל לבו ציוס והוחיר מותר לאכול כו'. משמע דבישול ללורך חול אסור לאכול ומ"ש שהחמירו צמער"ס כו' היינו משום שכתב אפילו בשבת כו' דבזה שרי צמזיד כמ"ש בהדיא גבי ע"ה כך צע"י לקולא ופירש שם העט"ס להחמיר צמער"ס שלא ישחכה חורת עירוב. עיין פרק ו' ה"ל יו"ד אבל צפרק א' הלכה ע' וי"א משמע לאסור צמזיד ללורך חול זה צרור ונכון למדקדק בלשונו וכ"כ הלח"מ צשם מהרלצ"ח וכן מוכח בהדיא למדקדק צסוגיא שם ופסק בב"י ודי"מ ל"ע ע"כ מהראוי להחמיר לדינא כמ"ש :